

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:
הדלקת נרות: 17:19
צאת השבת: 18:24
רבינו תם: 19:02
שבת שלום ועבודה!!!

* 30 דק' קודם השקיעה

שבת שלום צבקות

גיליון 51

פרשת ויקהל-פקודי תשפ"א | שבת החודש | שבת מברכין וער"ח | יש לשמור על קדושת הגיליון!

פנינה לנשמה

לשמור על הפרדה בכינוסי מצוה

מעשה ובאו פרנסי העיר אל הרה"ק ה"אמרי חיים" מויז'ניץ זצ"ל ודנו עימו על מצוקת החינוך הטהור. נימנו וגמרו לערוך אסיפת התרמה, ערב חגיגי למען החינוך התורני. נענה הרבי ואמר: "הכל טוב ויפה, בתנאי אחד. שהכנס לא יהיה מעורב, אלא בכפוף לתנאי הצניעות. שאם לא כן תהיה זו מצוה הבאה בעבירה, ויבוא השטן ויתצב בתוכם". אמרו לו: "הקשית לשאול, רבינו. זמנים חדשים הגיעו, ואם לא תפרץ המחיצה לא יבואו". חיך הרבי ואמר: "לא זמנים חדשים הם, כי אם ישנים נושנים. הן הדברים רמוזים בתורה. כאשר ביקש משה רבינו את נדבת העם, נאמר "ויבואו האנשים עם הנשים", בתערובות, ואספו כסף רב. חרה הדבר לאבי הנביאים, ואמר "איש ואשה אל יבואו עוד", שלא יבואו בתערובות. ומה קרה? "ויכלא העם מהביא" ... ואף על פי כן, "והמלאכה היתה דיים", וה' יעזור להולכים בתמים, ולא נסבול חלילה מכך שנשמור על גדר אבותינו ונעמוד על משמר הצניעות!" ... (מעין השבוע)

ברך בניך

אני עובדת במשרד חרדי שבו עובדים גברים ונשים, דבר שמצריך שמירה עצמית ואחריות. לקראת סוף השנה ארגנו במשרד יום גיבוש, ליעד שלא התאים לרמה הרוחנית של משפחתנו. היה ברור לי שאינני נוסעת, אך במקום עבודתי ניסו לשכנע אותי, וביקשו שאשאל את הרב שלנו. לאחר שנדנדו לי מאוד, שאלתי מורה הוראה. הרב אכן הורה לי שלא לנסוע, באומרו כי אכן היעד שאליו אנו נוסעים הוא בעייתי, אך הוא הוסיף ואמר כי עיקר הבעיה היא גיבוש העובדים - דבר שאינו מתאים כלל לגדרי ההלכה במקום שבו עובדים גברים ונשים.

עוד בטרם שאלתי, הייתי שלמה עם החלטתי שלא לנסוע, אך כעת גם קיבלתי "חותמת" הלכתית שאכן אני נוהגת כשורה. יום הנסיעה הגיע, ואני, שנשארתי בבית, שמחתי כמוצאת שלל רב על "היום החופשי" המאפשר לי להשקיע מעט יותר בביתי ובמשפחתי. היה לי זמן להשקיע יותר גם בתפילה, לחשוב ולהקדיש מעט תשומת לב למילים היוצאות מפי. בפסוקי דזמרא, כשהגעתי למילים: "כי חזק בריחי... ברך בניך..." - האירה בקרבי הבנה מחודשת במילים אלו: אם נחזק את גדרי הצניעות, נייצב את הגדרות מבלי להתפשר - נזכה שתשרה הברכה אצל בנינו... ומי אינו חפץ בכרכה שכזאת??

הרגשתי היטב כמה אני מצפה ומייחלת לכך, בפרט מכיוון שלאחד מבני היה קושי בלימוד הגמרא. הוא קיבל את העזרה הטבעית הנדרשת - שיעורי עזר, תרגולים שונים ועוד. התפללנו עליו הרבה, אך עד עתה לא זכינו עדיין שייפתחו בפנינו שערי שמים. והנה, דווקא באותו שבוע, חל השינוי המצופה... הוא קיבל במבחן בגמרא 95%! מאז, בחסדי שמים, הציונים שלו נושקים ל100%. זה נשמע הרואי, אבל זו בדיוק הייתה המציאות. זכיתי לראות במו עיני את התממשות הכתוב - "בקררך ברך בניך". (סיפור קטן מעשה גדול)

גם לך יש סיפור ישועה מהתחזקות בצניעות??

שתפי אותנו בפרט: 052-7697432 או במייל: tzniutw@gmail.com

פינת ההלכה

הצואר צריך להיות מכוסה היטב

הצואר צריך להיות סגור לגמרי מכל הצדדים, וצריך מאוד להיזהר לא להשאיר חס ושלום כפתור פתוח, לא מלפנים ולא מאחור. גבול הצואר הוא: מהצדדים: מהמקום שמתחיל השיפוע לצד הכתף. מלפנים: מבליטת העצמות ולמטה. מאחור: מהחוליה הראשונה של הגב. המוסיפה צוארון תבוא עליה ברכה. אומרים בשם אחד הגדולים שהתבטא על הפסוק באיכה: "על צוארנו נרדפנו" שהצרות והיסורים הבאים עלינו, ואומות העולם רודפים אותנו הכל הוא בגלל הצואר הפתוח שנשות ובנות ישראל הולכות. ומידה טובה מרובה, שאם נקפיד על כך יושפע עלינו שפע רב, וננצל מכל פגע וצרה, ונקרב את הגאולה השלימה במהרה בימינו, אמן.

בוזהר הקדוש מבואר שבזכות הצניעות הבעל מתברך בעושר ובכבוד, והילדים מתברכים בתורה וביראת שמים. אנו יודעים כמה ההורים רוצים שהילדים יצליחו בתורה, שהלב יהיה פתוח בתורה וביראת שמים. כמה דמעות מורידים אלו שבניהם מסתובבים ברחובות רח"ל. והכל תלוי בצניעות האם. (לבוש כהלכתו)

סיפור לשבת

השבת מקור הברכה

בימים ההם העלות הכספית הגבוהה ביותר בענף הבניה הייתה של רכישת המלט, כי הוצרכו לקנותו ולהביאו מחו"ל תמורת הון רב. הקבלן שומר המצוות הזמין כמות גדולה של מלט והמתין בצפייה להגעת המשלוח, אלא שלתדהמתו וצער הרב ההזמנה הגיעה ביום שישי אחרי הצהריים, בארגזי עץ ללא כיסוי. כיון שהימים היו כבר ימי סוף האביב, לא חשש הקבלן להשאיר את שקי המלט כשהם מגולים.

אבל הלא יאומן קרה ואחרי הצהריים של אותו יום שישי כשכל המלט היה מונח באתר הבניה והפועלים כבר חזרו לעיר מגוריהם יפו, התקדרו פתאום השמים בעננים, והיה נראה שבכל רגע עלול להתחיל גשם זלעפות. בשיחה שקיים הקבלן עם הפועלים, הציעו הם שכיון שאם ירד גשם הרי כל המלט ירטב ויתקשה ולא יהיה ראוי כלל, וההפסד הכספי יהיה עצום! אין ברירה אחרת אלא שהם יסעו לאתר הבניה עם משטחי קרשים כדי לכסות את החביות היטב.

אולם בדיקה מהירה של הקבלן העלתה שהזמן שנותר עד שבת הוא קצר והוא חשש שפועליו יגיעו בנסיעה זו לחילול שבת רח"ל. כיון שהוא היה איש ירא אלוקים הוא אמר להם בנחרצות: 'אני אינני מוכר את השבת תמורת כל הון שבעולם, ואני מזהיר אתכם שאף אחד לא יעז לחלל את השבת עבורי גם לא כדי להציל את כל רכושי שעלול לרדת לטמיון!!!' ואכן בליל שבת התחילו לרדת גשמים עזים בכל רחבי הארץ, והיה ברור שכל המלט שנמצא באתר הבניה נאבד ונפסד.

אולם יהודי יקר זה ערך את שולחן השבת שלו בפנים מאירות, שר את הזמירות כרגיל, למד חומש ורש"י ועסק באמירת תהילים כהרגלו כאילו שום דבר לא קרה! ולא יקרה! באמונת איתן בדברי חז"ל כי השבת מקור הברכה! בצאת השבת, החל להרגיש את פעימות לבו ולחשוב על ההפסד הגדול, מיד קם ונסע למקום הבניה, אולם כשהגיע לשם הופתע ונדהם ממראה עיניו!! כל חביות המלט שלו היו מכוסות היטב בקרשים, פחים ואבנים כראוי וכיאות ומאומה לא התקלקל! הוא לא האמין למראה עיניו, הוא תחב ידו לתוך אחת מחביות המלט, והנה הוא יבש לחלוטין וטוב לשימוש, הוא כבר התחיל לחשוב על הנס הגדול שקרה לו על מלאכי עליון שנשלחו אליו משמים כדי לכסות את חביות המלט בזכות שמירת השבת... רק למחרת נודע הדבר. כשהתחיל הגשם לרדת שלחו אנשי הנהלת חברת 'סולל בונה' פועלים לאתר הבניה כדי לכסות את חביות המלט שלהם, אך בחשכת הלילה הגיעו הפועלים בטעות לאתר הבניה של מיודענו הקבלן שומר התורה והמצוות וכיסו את החביות שלו במקום לכסות את החביות של סולל בונה, וכך ניצל רכושו... בזכות שמירת השבת שהיא מקור הברכה!!! (לקראת שבת מלכתא)

הגאון רבי יעקב ניימן זצ"ל מביא מעשה ששמע מפי החפץ חיים בעצמו, פעם אחת הגיע החפץ חיים לעיר צרניקוב ושמע שיש שם בעיר יהודי בעל בית חרושת המעסיק פועלים יהודיים בשבת! נכנס אליו החפץ חיים ודיבר על לבו שיפסיק את העבודה בשבת, וימנע מלגרום חילול שבת לו ולעובדיו היהודים. ענה לו בעל בית החרושת: אני מרוויח בכל יום ארבעת אלפים רובל מהתוצרת של בית החרושת, וכי רוצה אתה שאפסיד כתוצאה מן השביתה בשבת סכום כל כך גבוה בכל שבוע?

אמר לו החפץ חיים, שהוא אינו צודק כלל ואין לו ממה לחשוש, כי משמירת השבת לא מפסידים, ולעומת זאת מחילול השבת רק מפסידים! והמשיך החפץ חיים לשכנעו בזכות של שמירת השבת, והביא מדברי הפסוק "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת וינפש", ושאל, וכי בשביל אזהרת שמירת השבת, צריכה התורה להזכיר את ששת ימים שבהם מותר לעשות מלאכה? מה זה נוגע לעניין אזהרת המלאכה ביום השבת? אלא ביאר החפץ חיים במתק

לשונו: בוודאי שהתכוונה התורה לומר בזה לאדם, שאחד תלוי בשני, אם הינך רוצה שתהיה לך מלאכה בששת ימי השבוע, זה בתנאי שביום השביעי שבת וינפש, אבל אם לא תנפוש ממלאכה ביום השביעי, אז גם בששת ימי השבוע לא תעשה לך מלאכה, ותפסיד את כל עסקיך ופרנסתך!

לשמע דברים אלו ענה לו בעל בית החרושת בלעג... מה הרבי חושב? וכי פסוק אחד בחומש יעמיד את בית החרושת שלי ללא עבודה עשרים וארבע שעות בכל שבוע??

זמן קצר אחרי השיחה הזו שהתקיימה בין החפץ חיים לבין בעל בית החרושת, נכנסו הבולשביקים לרוסיה, וכבשו בסערה גדולה את כל הערים והמושבות, ובין שאר פעולותיהם שם החרימו את כל בתי החרושת ובתי המלאכה, ואיתם גם את בית החרושת שהיו בבעלותו של אותו האיש, וממש ברגע האחרון הצליח בעל בית החרושת עצמו בדרך נס לברוח בעירום ובחוסר כל, אבל שמח שזכה להינצל ממות ודאי. בראותו את אשר עליו נזכר בדברי החפץ חיים ומיד הריץ לו מכתב בו הודה וכתב: עכשיו אני רואה שדבריו צודקים ואמיתיים! אכן יש בכוחו של פסוק בחומש לשתק את בית החרושת!

מעשה נוסף שמחזק מאד את הלבבות ליסוד זה כי השבת מקור הברכה, קרה בימי הבראשית של הקמת המדינה. בתקופה ההיא החלה תנופה גדולה של בניה בכל רחבי הארץ, וישובים רבים נבנו באותה תקופה. קבלן אחד שומר מצוות זכה במכרז לבניית שכונה בעיר חדשה שהוקמה אז, כאשר בבניית השכונה הסמוכה זכתה חברת 'סולל בונה'.

'אני אינני מוכר את השבת תמורת כל הון שבעולם, ואני מזהיר אתכם שאף אחד לא יעז לחלל את השבת עבורי גם לא כדי להציל את כל רכושי שעלול לרדת לטמיון!!!'

מדוע כתבה התורה "ששת ימים תעשה מלאכה" והרי המלאכה לא נעשית מעצמה?

אלא שגם מלאכת ששת ימי השבוע לא נעשית בידי האדם בלבד אלא היא נעשית בזכות שמירת השבת "ששת ימים תעשה מלאכה - אם ביום השביעי שבת וינפש!!!"

קרה אל ה'

"על הר ציון ששמים"

"אלה פקודי המשכן משכן העדות", שנתמשכן פעמיים על עוונותיהם של ישראל. וטרם תוקנו סיבות החורבן, ולכן עדיין לא בנה לנו בית המקדש. כמה סובל מכך עמ"י, ומה רב צער השכינה הקדושה!

הגאון רבי חיים סינוואני זצ"ל, מגדולי יהדות תימן המעטירה בדור האחרון. כל ימיו היה הצדיק מצטער על גלות השכינה ועל צערם של ישראל. פעם בא אליו יהודי ירושלמי, ומצאו מתייפח בבכי מר. נחרד ושאל לסיבת הבכי, ונענה: "איך לא אבכה, והשכינה בגלות, וצרות ישראל גורמות צער רב במרום!"

בעיקר דווה ליבו על ההדרדרות הרוחנית בארץ הקודש. "אילו הייתם יודעים כמה צער נגרם במרומים מכל עבירה הנעשית, הייתם בורחים מעבירות כמו מפני אש!" היה אומר.

שלושים שנה חי הצדיק בארץ ישראל, ביהוד, ורק פעם אחת ויחידה ביקר בירושלים. ככל שתלמידיו ומוקיריו הפצירו בו לעלות לירושלים, שער השמים, ולפקוד את הכותל המערבי שריד בית מקדשנו, לא נענה.

פעם העז אחד מתלמידיו ושכר מונית לנסיעה לירושלים. נכנס בהכנעה ואמר לצדיק: "מארי, המונית ממתינה, ושכרה שולם. ניסע נא אל הכותל המערבי, ונשוב!"

נענה הצדיק במרירות ואמר: "הו בעוונותינו בית המקדש חרב, הכהנים אינם בעבודתם, הלויים אינם בדוכנם וישראל אינם במעמדם – אם כן, לשם מה הנסיעה?"

והוסיף: "כלום לא די בכך שאנו בוכים בכל לילה ולילה, בעריכת תיקון חצות, ומבכים על גלות השכינה הקדושה וצערה, ומזילים דמעה כנחל על החורבן – האם רצונך שגם עתה, בצהרי היום, אסע לירושלים ואראה את הר ציון ששמים, ושועלים הילכו בו, וארים קולי בבכי?"

וגילה שפעם אחת ויחידה ביקר בירושלים, והזדעזע כ"כ מן החורבן, עד שזו סכנת נפשות עבורו לנסוע שוב!

נרעש התלמיד, יצא החוצה ושילם לנהג דמי ביטול נסיעה... (מעייץ השבוע)

נצור לשונך

מוסר רבי שמואל סלאנט זצ"ל

מעשה נעלה של מחשבת זכות כשלא היה נראה לכאורה שום צד לזכות, קרה במעונו של מרן הגאון רבי שמואל סלאנט זצ"ל, כשבאחד הימים הוכנס לחדרו יהודי פצוע וזב דם. המלואים של אותו יהודי צעקו לרבי שמואל, רבנו, אלו הם מעשי ידיו של פלוני, יראה רבנו כמה רוע יש לו כיצד הכה עד זוב דם את חברו זה, מבקשים אנו שרבנו יעכב ממנו את 'החלוקה' הקבועה עד שיעמוד לדין על מעשהו האכזרי!

רבי שמואל אכן הראה רחמים על המראה של אותו יהודי, אך לא היה ניכר כלל סער בפניו, ומיד קרה למשמשו ואמר לו 'מהר ולך לביתו של אותו פלוני שמאשימים אותו במעשה זה, וראה מה שלומי' הנוכחים במקום התחילו להתרעם וכי לא רואה רבנו את מצבו של המוכה? וכי רבנו לא מאמין לנו? אולם רבי שמואל כלל לא התרשם, ואמר 'נמתין ונראה מה מצבו של אותו פלוני, והוסיף, מחוייב אני לבדוק את הטענות, וחוששני, כי מצבו של פלוני המואשם בהכאה, חמור יותר ממצבו של היהודי שהבאתם לפני, חושש אני שמצבו כה חמור עד שלא היה בכוחו לבא לפני.

המתינו כולם בדריכות לשמש שיחזור, כשחזר תיאר בפנים קודרות את מצבו של אותו פלוני בדיוק כפי שחשש רבי שמואל. התברר אכן כי אותו פלוני הוכה כמעט עד יציאת נשמתו, וניסה להתגונן מפני תוקפיו ולא היתה בו כל אשמה. מששמעו זאת הנוכחים חפו פניהם על האשמה שניסו לגולל על יהודי חף מפשע, וכולם נדהמו מכח הראייה של רבי שמואל, שאף שהמראה שהיה לפניו אמר כולו 'חובה' על אותו פלוני, מיד חיפש צד זכות שהתברר כאמת לאמיתה.

בכל המצבים, גם כשנראה הדבר כרחוק. תמיד יש לנסות למצוא צד זכות על כל אדם! הוי דן את 'כל האדם' לכף זכות!

הלכה תפקיד האדם

ככל שאדם מרחיק לכת ומוצא אופן לדון את חבריו לכף זכות, כך מקיים בצורה טובה יותר את מצוות "בצדק תשפוט עמיתך" אפילו אם באמת חבריו אשם והכף זכות לא נכונה, כי זה מה שצוותה התורה לעשות. וחשוב לזכור שלא מוטל על האדם לדון את חבריו על פי האמת - כי זה תפקידו של בורא עולם, ושל הבית הדין.

העלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' פינחס בן מזל ז"ל
גלב"ע א' כסלו תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה

לתרומות, הקדשות והנצחות
052-7697432

שביבי אור

חול תחת יהלומים

מכלה את זמנו על פטפוטים בענייני פוליטיקה או ויכוחים קטנוניים....

לכאורה, מה רע לשוחח מעט פוליטיקה? מה כ"כ גרוע להתעדכן בנעשה והנשמע בהיכלי הישיבות הקדושות ובחצרות האדמו"רים?

התשובה חד משמעית: אתה מבזה את התורה הקדושה!

מי שיכול לנצל את הזמן הזה ללימוד תורה, ותחת זאת כילה אותו על דברים פחות חשובים – זה מוכיח שאינו מייחס חשיבות לתורה! הינו דומה בדיוק למי שיש באפשרותו לאסוף יהלומים, והוא בוחר תחת זאת לשחק בארגז חול...

העסק בתורה הוא העיסוק החשוב ביותר והנעלה ביותר עלי אדמות, העסק היחיד שנותר רשום בטאבו על שמו של בעליו לעד ולנצח נצחים.

(אריה שאג)

חז"ל (ברכות ה ע"א) מתבטאים באופן חמור במיוחד על מי שיכול לנצל את זמנו ולעסוק בתורה, ותחת זאת מבטל את זמנו לריק. כך הם אמרו: "כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק – הקב"ה מביא עליו יסורים מכוערים ועוברים אותו", נורא נוראות!

במדרש ילקוט שדרשו חז"ל את הכתוב: "כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש והיא", על כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק. עוד אומרים חז"ל: "על שלושה דברים הקב"ה בוכה בכל יום, על מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק".

לא מדובר כאן על בן אדם שצריך ללכת לעבוד כדי לפרנס את בני ביתו. מדובר על מי שמבזבז סתם את זמנו לריק, קורא בספרים חיצוניים, או ספרי היסטוריה למיניהם, מבזבז את זמנו בהאזנה לקוי הנייעס לסוגיהם, או

חכמת נשים

"וְכָל אִשָּׁה חַכְמַת לֵב" (שמות ל"ה, כ"ה)

גם בלי אימפריה של חסד, ועם כוחות גוף קטנטנים כשלה, גמלה הרבנית זילברשטיין ע"ה חסדים עם הבריות בכמות ובאיכות שאי אפשר לתאר. מי שאינו יודע את סיפורה של 'דודה חנה', אינו יודע חסד מהו, חסד אמיתי, חסד לשמו, שאין מאחוריו מאומה אלא קיום רצון הבורא. כי כשיש ויתור, זוכים לדברים רבים!

תקראי לי אפילו באמצע הלילה'

הרבנית ע"ה העניקה עידוד רב לנשים שבורות. היא עשתה זאת בסערת רוח, בדביקות הנפש, כאשר הנשים הללו הגיעו אליה לתנות את צרותיהן כשהן שבורות ורצוצות. היא ישבה לצידן, עודדה ונישקה אותן בכל כוחותיה. לא רק את האלמנות היתה מעודדת.

היתה בשכונה אשה שנתקפה בפחד לפני לידה. החרדה שלה גבלה בהיסטריה נוראה, עד כדי כך שהיה חשש לבריאותה. רעייתי ע"ה הלכה לביתה ואמרה לה: "כשתצטרכי לנסוע לבית החולים, ללידה, תקראי לי, מתי שזה לא יהיה; באמצע היום, באמצע הלילה, את קוראת לי."

והנה הגיע מועד הלידה, והיה זה סמוך לשעה 3 לפנות בוקר. רעייתי התלבשה מיד, והתלוותה אליה לנסיעה לתל השומר. מכיון שלא רצו לנסוע לבדן עם הנהג, הצטרפתי גם אני כשומר לנסיעה (בעלה של היולדת היה צריך לשמור על יתר הילדים הקטנים שנשארו בבית).

והנה אנחנו מגיעים לבית החולים והרופאים מחליטים על ניתוח קיסרי. ההיסטריה של האישה הגיעה לשיאים לא נודעים. המצב גבל בפיקוח נפש, ומצד שני לא שייך לנתח אותה במצב כזה. רעייתי אחזה את היולדת, חיבקה ונישקה אותה בכל הכוח, בסוג של נשיקות שיצאו היישר מגן עדן.

כך הצליחה להוציא ממנה את כל הפחד, עד שהרופאים הודיעו לפתע שעכשיו היא כבר מוכנה לניתוח, ולא ידעו כיצד קרה הנס הזה, ואיך נרגעה היולדת... (לקראת שבת מלכתא)

<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' חיים חתנתו בן ביה ז"ל נלב"ע ג' סיון תשס"ה ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת מזל בת סוליקה ז"ל נלב"ע י"ח אלול תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' עמרם בן פרחא ז"ל נלב"ע י"ד שבט תשע"א ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת רחל בת תמו ז"ל נלב"ע ד' טבת תשס"ו ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' דוד בן רחל ז"ל נלב"ע ז' אלול תשנ"מ ת.נ.צ.ב.ה</p>
---	---	--	--	--